

[Rytter.]

tvisteligt, at de havde udsat nogens Helbred for Fare. Det var en meget stærk Begunstigelse, da man saa at sige aldrig kan sige om noget i denne Verden, at det er uomtvisteligt. Endvidere vilde Folketinget give Værgen en ekstraordinær Beføjelse til at tillade, at de ham undergivne umyndige blev behandlet af andre end autoriserede Læger. Dette har vi fundet uheldigt, ligesom vi ikke finder Bestemmelserne om Bekendtgørelser fra Kvaksalvere tilstrækkelige. Naar man ikke vil legalisere Virksomheden, bør man heller ikke legalisere en Bekendtgørelsesmaade, der kun begrænses derved, at Bekendtgørelsen ikke maa vildlede Publikum. Endvidere havde man i Lovforslaget indført en ekstraordinær Regel med Hensyn til Straf. Mens det ellers er Regelen, at tidligere Straf har Betydning, skulde dette ikke gælde her.

Udvalget har fundet det nødvendigt at foretage Ændringer paa disse Punkter. Vi foreslaar derfor under Ændringsforslag Nr. 33 og 34 at lade Ordet „uomtvisteligt“ udgaa og i Stedet for at skrive, at Straf indtræder, naar en Kvaksalver udsætter nogens Helbred for „paaviselig“ Fare. Den rent abstrakte Mulighed, som der altid er for Fare, bør ikke være tilstrækkelig til at medføre Straf, der maa kunne paavises en Fare. Vedkommende Autoritet, der skal udtale sig om Spørgsmaalet, maa kunne sige: Her er en paaviselig Fare, hvad enten denne nu ligger i selve Sygdommens Art, i den Behandling, vedkommende har været undergivet, eller i, at Kvaksalveren ikke har haft Begreb om at stille en Diagnose. Men den Begrænsning i Strafbarheden, som her foreslaas indført, er langt mindre end den, der fandtes i Folketingets Lovforslag. I øvrigt gælder denne Begrænsning naturligvis ikke for de Folk, som er omtalt i § 24; for saadanne, som ikke har Indfødsret og ikke har opholdt sig her i et vist Antal Aar, er det absolut forbudt at tage syge i Kur. Vi foreslaar endvidere, at tidligere Straffe skal have samme Betydning paa dette Omraade, som tidligere Straffe ellers har, og at Bekendtgørelser fra Kvaksalvere skal være forbudt, idet Udvalget har lagt Vægt paa at hindre den utiltalende Reklamerings, som fra mange Sider har fundet Sted. Ingen ønsker naturligvis at begunstige de Kvaksalvere, som ligefrem driver Svindel, det maa ogsaa de ærlige Kvaksalvere være imod; men herudover har Udvalget ønsket at hindre; at

Folk, der selv tror paa deres Virksomhed, anvender Bekendtgørelsesmetoder, som man ikke kan billige, gennem Annoncer i Aviser, Biografteatre og andre Steder. Dette foreslaas nu forbudt, dog med den Begrænsning, at Bekendtgørelser med Meddelelse om vedkommendes Adresse er tilladt. Det var, om jeg saa maa sige, et Kompromis, vi indgik. Vi var i Udvalget i og for sig nærmest tilbøjelige til at forbyde enhver Bekendtgørelse, men for at skaffe Enighed til Veje mellem Partierne mente vi at maatte foreslaa, at ligesom vedkommende har Lov til at opslaa et Skilt i Porten med sit Navn og nedenunder Betegnelsen „Kiropraktiker“, skulde han ogsaa have Lov til i Pressen at bekendtgøre, at han bor dør og dør. Det maa imidlertid kun ske i almindelige Bekendtgørelser. Hvis vedkommende bekendtgjorde sin Adresse i Helsidesannoncer, vilde det efter de Synspunkter, som man i Landstingsudvalget har anlagt, være ulovligt.

Udvalget har altsaa taget det Standpunkt, at vi ikke vil forbyde Kvaksalvervirksomheden, men skabe en vis Kontrol med den, for øvrigt i Overensstemmelse med den Kontrol, som Kvaksalverne egentlig allerede nu er undergivet, jævnfør en Højesteretsdom, som fornylig er faldet. De Regler, som Udvalget stiller Forslag om, er ikke strengere over for Kvaksalverne end de gældende Regler efter denne Højesteretsdom, men de nye Regler har den Fordel, at de skaber Klarhed paa et Punkt, hvor der hidtil har hersket nogen Uvished.

Som Konsekvens af det Standpunkt, man i Folketinget indtog, vilde man ikke forbyde Kvaksalverne at bruge Ordet Lægegerning om deres Virksomhed, ligesom man heller ikke vilde forbyde, at de traadte i Forbindelse med en Læge og reklamerede med det; men ifølge det Standpunkt, som Landstingsudvalget har indtaget, maatte man ud over de Ændringsforslag, jeg allerede har nævnt, Ændringsforslagene Nr. 33—40, ogsaa stille Forslag om Ændring af § 1, saa at man udelukkede Kvaksalverne fra at bruge Ordet Lægegerning om deres Virksomhed, ligesom man — under Nr. 30 — maatte stille Forslag om en ny Paragraf, der forbyder en Læge at avertere paa en saadan Maade, at han herved giver Offentligheden Indtryk af, at han siger god for en Kvaksalver, som han samarbejder med. Lægen maa ikke bibringe Folk den urigtige Forestilling, at Behandlingen sker efter hans Anvisning eller paa hans Ansvar. Paa den anden Side mener vi i Udvalget at have været konsekvente ved at sløjfe visse